

PATHFINDER

Pozor, pozor, pozor!!
Pathfinder má více barev...

Číslo 11 roku 2008

PENGUINS
Představení oddílu

NAVZDORY PŘEKÁŽKÁM
Jeseničáci & Brňáci
společně na táboře

CAMPOREE 2008 SR
Hľadanie
„najskvelejšieho mena“

NAVZDORY PŘEKÁŽKÁM

10. – 20. 8. 2008

ŽIMROVICE U HRADCE NAD MORAVICÍ

Prožili jsme společně napínavé a nebezpečné chvíle na řekách, ve městech, v pustinách, mezi lupiči. Častokrát jsme museli překonávat strach a různé nástrahy. Setkali jsme se se zajímavými postavami doby, která už dávno pominula.

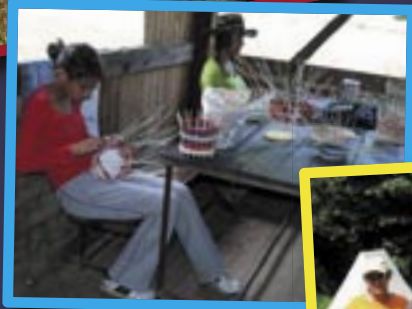
Kdo se na letošním táboře rozhodl být křesťanem, tak to neměl vůbec jednoduché.

Přestože nás bylo 26, vyžrát na Saula byl opravdový oříšek. Překonali jsme spoustu překážek, ale nejtěžší pro nás bylo to, když nás Saul vyhnal z tábora a my jsme si museli postavit chýše, které nám měly sloužit k úkrytu a přenocování.

Abychom unikli smrti hladem, bylo třeba nepozorovaně vniknout do tábora a z kuchyně odnést jídlo. Někteří z nás byli přitom zajatí a mučeni.

Klid a bezpečí našich nově postavených příbytků jsme si dlouho neužívali. Saul si nás našel a vše, co jsme pracně postavili, dokonale zničil. Když pak večer slepý přišel a žádal o odpuštění, bylo pro nás velmi těžké jej přijmout. Nakonec jsme s Pavlem prožili pěkné chvíle. Pohodu na táboře nám mimo Saula znepříjemňoval Diabolos. Ačkoli nás varoval, že bude přítomen i na dalších akcích, tak se na ně těšíme a věříme, že společnými silami Diabola přemůžeme.

JESENIČÁCI & BRŇÁCI

BIBLIČKÁ HÁDANKA

Jsem vdova. Před léty mi umřel manžel. Jediné, co mě v té době drželo při životě, byl náš syn. Byl ještě malý a potřeboval mě a já jeho. A tak se mezi námi vytvořilo velké pouto.

O několik let později mě potkala druhá velká rána v mém životě. Umřel můj milovaný syn. Svět se mi zhroutil a neměla jsem pro co žít. V den pohřbu mě doprovázelo mnoho lidí z mého města.

Když náš zástup vycházel městskou branou za město, zastavil nás podivný muž. Měl ve tváři velký smutek a ihned jsem poznala, že mu je to opravdu líto. Přistoupil k mému mrtvému synu. Podíval se na mě a utiřil mě, ať nepláču. Dotkl se nosítek, na kterých ležel chlapec. Průvod se zastavil. A potom prostě řekl: „Chlapče, vstaň!“

Můj mrtvý syn se posadil a začal mluvit! Vrátil mi syna! Byla jsem ta nejšťastnější žena na světě. Opět jsem měla důvod žít.

Moje pozornost se ale také upřela na onoho proroka, který mě zachránil. Celý zástup užasl nad jeho mocí. Začali jsme oslavovat Boha, protože jsme pochopili, že je mezi námi velký prorok; že Bůh navštívil svůj lid.

V jakém městě se příběh odehrává?

Kdo byl velký prorok?

Znáš ještě jiný příběh, kdy byl Božím prorokem vzkříšen syn vdovy?

(L 7 KAP.; 1 KR 17)

JADV

*Ačkoliv vypadají obě vdovy
na obrázku stejně, není to tak.
Najdeš mezi nimi 7 rozdílů?*

CHCI BÝT UŽITEČNÝ

V jednom horolezeckém oddílu byl chlapec, který velmi rád chodil s partou kluků do skal. Teoreticky zvládl všechny techniky lezení, ale nikdy nevyšel pořádnou skálu. Potíž byla v tom, že se bál. Strach mu nedovolil vyšplhat výše než pouze několik málo metrů. Byl z toho velmi smutný a připadalo mu, že je v kolektivu k ničemu. Nebyl ani tak obratný jako ostatní a také neměl takovou sílu. Přestože mu bylo s kamarády dobře, připadal si docela zbytečný. Ostatní mu stále radili a povzbuzovali ho, ale on pochopil, že horolezec z něho nebude.

Pak ho napadlo, že by ostatním mohl připravit jídlo, a tak zbylo více času na lezení. Pak se začal starat o horolezeckou výstroj. Uměl také velmi dobře stáčet lana. Za nějaký čas se stal nepostradatelným členem kolektivu. Přestože nikdy nevyšel horolezeckou technikou na žádný vrchol, všichni věděli, že díky jeho pomoci zdolali o mnoho vrcholů více, než by zvládli bez něj.

Několikrát v životě jsem si vzpomněl na tento příběh. Jako dítě jsem si také občas připadal k ničemu. Nezládl jsem to, co ostatní. Málokdy jsem stál na stupních vítězů. Každý z nás si však může najít místo, kde může být užitečný. Pokud ho nenajdete sami, nebojte se poradit s někým, komu důvěřujete. Ten, kdo pomáhá jiným k úspěchu, není menší než ten, kdo úspěchu dosáhl. To, že umyji místo maminky nebo tatínka nádoby, aby jiní mohli jíst z čistého talíře, není nic malého. Nebo pracovat na oddílové kronice, která přinese radost dalším lidem, je přece také velká věc. Připravit dřevo je sice dřina, ale ostatním je pak u ohně dobře, a to je také moc potřebná věc.

Největší překážkou mé užitečnosti je lenost. Když se mi nechce a čekám, až budu mít příležitost dělat velké věci, tak dnes už vím, že se může stát, že budu opravdu k ničemu. Protože z píle, odvahy dělat pomocné práce a ochoty ke službě se skládá nádherný mozaikový obraz.

Pán Ježíš jednou vyprávěl učedníkům příběh o lidech, kteří dostali příležitost dělat – z jejich pohledu možná nepodstatné věci. Když však jejich pán viděl, s jakou pečlivostí dělají ony „nepodstatné“ věci, prohlásil: „Velmi dobře! Jsi pilný a spolehlivý. Splnil jsi malý úkol, svěřím ti větší.“ (Mt 25,14–30; Slovo na cestu)

Jsem rád, že Bůh nikým nepohrdá. A věř tomu, že má pro tebe důležitý úkol. Měj oči otevřené jako ten chlapec v horolezeckém oddílu. Být užitečný je úžasná věc.

KAREL S.

CAMPOREE 2008 SR

TAJOMSTVO HOLCHIFA

V údolí rieky Čiernej Váh sa zišiel veľký národ detí Čiernej vody, aby tam toto leto prežil príbeh toho „najskvelejšieho mena“. Národ mal veľkého náčelníka Statočné srdce a duchovného šamana Ten, ktorý vidí do diaľky. Pod ochrannými krídlami Najvyššieho tu vzniklo 8 veľkých indiánskych kmeňov, ktoré po celý čas hľadali a získavali to „najskvelejšie meno“. Aké bolo to meno sa dozvedali len postupne. Najskôr si mysleli, že to bude vlastnosť, v ktorej sú najlepši, a preto dokazovali svoje schopnosti, zručnosti, bojovnosť, tvorivosť... vďaka ktorým dostali amulety a mohli ich pyšne nosiť na svojom náhrdelníku. Zistili však, že vynaložené úsilie nebolo to, čo mali robiť. Preto hľadali ďalej. Každý večer sa kmeň stretával so svojim šamanom, ktorý im rozprával príbeh o Udatnom hrdinovi. A až v predposledný deň svojho života, v údolí rieky, sa na konci príbehu dozvedeli, ktoré je to „najskvelejšie meno“. Meno, ktoré môžu nosiť nielen na svojom náhrdelníku, ale i vo svojom srdiečku a v živote. Bolo to meno Udatného hrdinu – Ježiša, ktoré mohol každý sám za seba prijať, ale len ak chcel a vedel, čo to pre neho znamená. Cesta pod kríž na vrchu kopca bola v ten večer najvychodenejším miestom na zemi. Pretože okrem samotných Indiánov a Indiánok, po ňom s nimi prešlo také isté množstvo anjelov, ktorí sa radovali z ich úprimného prijatia Udatného hrdinu. Posledný deň sa národ rozišiel do všetkých kútov tejto zeme. Každý si so sebou niesol posolstvo, ktorým môže zasvietiť komukoľvek. Náš národ bol veľmi spevavý a tak sa nám pri spievaní Hymny národa a iných piesní, ako nota za notou vynárajú a budú vynárať všetky spomienky na život v údolí Čiernej vody.

SVETLO PRÉRIE

8 KMEŇOV:

Orlí bojovníci, Caciatori, Karibu,
Ohnivé kamene, Dúhové kamene,
Čvahovia, Ataci, Modré krídla víťazstva

KDE SME BOJOVALI:

Cesta kmeňa, Indiánske hry, Súboj kmeňov, Čatoga, Indiánsky jarmok, Prepad, Vojna kmeňov,
Cesta za získaním mena

INDIÁNSKE AKTIVITY:

Indiánsky bojovník, Pavúčí wook, Veselé kanoe, Indiánska sauna – Iní-teepe, Farebný vlas, Nákrčníky, Rýchly šíp – výroba šípov, Presné oko, Indiánske športové a bojové hry, Náramky, Zvieratká z korálok, Terakota – výroba totemu, Lov rýb, Reč farieb – bodyart, Indiánska kuchyňa, Indiánska medicína, Výzdoba kroja... tu všade mohli dokázať, v čom sú najlepší.

SLÁVNOSTI, KTORÉ SME PREŽILI:

Inaugurácia náčelníka a šamana, Vysvätenie teepe, Slávnosť založenia kmeňa, Rajskej večer, Slávnosť najlepších Indiánov a Indiánok, Zajatie českých bledých tvárí, Lov raňajok, Nočné skalpy, Slávnosť mena...

ODDÍL PENGUINS

R.Č.38

Psal se rok 1996. Potkal jsem Jerryho (J. Šlosárka) a ve sboru Praha-Smíchov se zrodil již 38. oddíl Klubu Pathfinder – Penguins. Proč právě Penguins? Nemá to nic společného s NHL a hokejistou J. Jágrem. Vysvětlení je mnohem jednodušší. V práci, kde jsem v potu tváře zajišťoval rodinu finančně, mi byl přidělen na stroj pomocník z Polska a ten mě několikrát v žertu přirovnal, zásluhou modrých, o číslo větších montérek s lacem, k Penguinovi (v polštině tučňákovi). Neprozřetelně jsem o tom vyprávěl doma a naše dcery bedlivě naslouchaly. Na schůzce, kde se rozhodovalo o názvu oddílu, to prozradily i ostatním. Od té doby se oddíl jmenuje Penguins a já mám přezdívku Penguin.

Svou činnost jsme začali přibližně s deseti dětmi a jedním vedoucím. Pořádali jsme výpravy do přírody, sportovali... Již během roku se ale početní stav oddílu pomalu rozrůstal až na 40 dětí a tři vedoucí. V nejlepším období se oddíl rozrostl na více než 100 registrovaných členů.

Dnes má oddíl 83 členů, včetně mládeže našeho sboru. Naše činnost sestává z pravidelných týdenních schůzek, víkendových jedno i vícedenních výprav, akcí pro veřejnost, pomoci Adře a pořádáním oddílového tábora pro mladší pathfindery, který nakonec přerostl v oblastní tábor pro mladší.

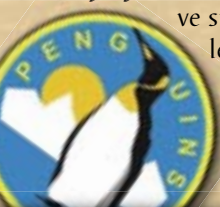
Postupem času se oddíl začal dělit na družiny, a to nejen zásluhou příchodu dalších vedoucích, ale bylo to nutné i pro velký věkový rozdíl, zájmy a nároky dětí. K dnešnímu dni má náš oddíl tři družiny – Kolibříky, Mladší pathfindery a Starší pathfindery – které vede šest vedoucích, a skupinu mládeže.

Když se ohlédnu do minulosti oddílu a procházím uplynulými léty, jsem rád, že jsem byl, a zatím i nadále chci být, součástí oddílu Penguins. Že jsme my vedoucí mohli předávat dětem obrazně koušičky nás v pohledu na svět a křesťanství. Že jsme je mohli naučit a ukázat mnohé pro praktický život a nabídnout smysluplné naplnění volného času. A že děti naopak mohly ukázat nám „dospělým“, že i jejich pohled a přístup k některým situacím v životě je mnohem rozumnější a jednodušší, než ta naše někdy složitá a neúčinná řešení... Že s humorem a nadhledem je život hned krásnější a veselejší.

Vzpomínám si na jednu víkendovou výpravu, kdy jsme jeli autobusem kousek za Prahu dobyt hrad a při nastupování kolem řidiče každé dítě ukázalo palcem ven směrem ke mně se slovy „platí táta“. Pak jsem nastoupil já a zaplatil. Z výrazu tváře řidiče bylo vidět, že nejdříve nepochopil „vo co de“. Na výpravě nás bylo 30.

A když svůj pohled upřu obráceně – do budoucnosti, nevím, co se stane, jaký oddíl bude, ale věřím a ze všech sil se budu s ostatními vedoucími ve spolupráci s dětmi snažit, aby oddíl rozkvétal a plnil svoji nejdůležitější funkci – vést děti za naším nejvyšším vedoucím – Ježíšem a ukázat jim, že víra patří do života.

VÁŠ PENGUIN
(JAROSLAV BARTOŠ)

Podrobnosti o Pathfindery a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno – Černovice

e-mail: advent@pathfinder.cz